

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 316

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 martie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 781 din 23 noiembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. c), e) și f) și alin. (2), (3) și (6) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2–3
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
365. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Suceava	4
376. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brașov	5
377. — Hotărâre privind trecerea unei suprafețe de 1,425 ha teren cu destinație agricolă din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate	6
378. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar și modificarea datelor de identificare ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Astronomic din subordinea Academiei Române	7–8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 82 din 6 decembrie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–15
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE	
Uniunea Democrată Turcă din România (U.D.T.R.)	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 781

din 23 noiembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. c), e) și f) și alin. (2), (3) și (6) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. c), e) și f) și alin. (2), (3) și (6) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Moisin Alen Daniel în Dosarul nr. 2.884/262/2018* al Judecătoriai Moreni, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.252D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se susține că condiționarea acordării dreptului la vizită intimă de îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 69 din Legea nr. 254/2013 este justificată de necesitatea realizării scopului educativ al pedepselor, motiv pentru care aceasta nu încalcă dreptul la viață intimă familială și privată, prevăzut la art. 26 din Constituție. Este invocată în acest sens Decizia nr. 460 din 16 iunie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin **Încheierea din 11 iulie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.884/262/2018***, **Judecătoria Moreni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 alin. (1) lit. c), e) și f) și alin. (2), (3) și (6) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Moisin Alen Daniel într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate de autorul excepției împotriva unei încheieri a judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale și convenționale invocate în prezenta cauză, întrucât condiționează acordarea dreptului la vizită intimă al condamnatului de îndeplinirea de către inculpat a mai multor condiții. Se arată că una dintre aceste condiții este lipsa unei sancțiuni disciplinare care să fi fost aplicată persoanei condamnate pe o perioadă de 6 luni, anterioară solicitării vizitei intime.

6. **Judecătoria Moreni**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 69 alin. (1) lit. c), e) și f) și alin. (2), (3) și (6) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, care au următorul cuprins: „(1) Pot beneficia de vizită intimă persoanele condamnate care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții: [...] c) există o relație de căsătorie, dovedită prin copie legalizată a certificatului de căsătorie sau, după caz, o relație de parteneriat similară relațiilor stabilite între soți; [...]”

e) nu au fost sancționate disciplinar pe o perioadă de 6 luni, anterioară solicitării vizitei intime, sau sancțiunea a fost ridicată; [...]

f) participă activ la programe educaționale, de asistență psihologică și asistență socială ori la muncă;

(2) Persoana condamnată căsătorită poate beneficia de vizită intimă numai cu soțul sau soția.

(3) Pentru acordarea vizitei intime, partenerii trebuie să fi avut o relație similară relațiilor stabilite între soți anterior datei primirii în penitenciar. [...]

(6) Numărul, periodicitatea și procedura desfășurării vizitelor intime se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.”

11. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 26 referitoare la viața intimă, familială și privată și prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la interzicerea torturii.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai constituit obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare. În acest sens, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 460 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 17 august 2015, și Decizia nr. 444 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 21 noiembrie 2017, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate analizată.

13. Prin Decizia nr. 444 din 22 iunie 2017, paragrafele 14—18, Curtea a reținut că legiuitorul, potrivit atribuțiilor sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere conferită de acestea, are dreptul de a restricționa vizitele intime pentru persoanele aflate în locuri de detenție, dar reglementarea diferită a acestui drept pentru persoane care se află în situații juridice similare este discriminatorie dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, dacă nu are un scop legitim sau dacă nu există proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit de legiuitor prin reglementarea analizată. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, prin Hotărârea din 9 iulie 2013, pronunțată în Cauza *Vamas împotriva Lituaniei*, paragraful 108,

că, deși privarea de libertate a unei persoane presupune limitări ale vieții sale private și de familie, este esențial dreptul persoanei în cauză de a menține legătura cu membrii apropiați ai familiei sale. De asemenea, instanța europeană a remarcat că mai mult de jumătate din statele membre ale Consiliului Europei au prevăzut în legislația internă dreptul deținuților la vizite conjugale, cu limitări și restricții specifice, dar că prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu trebuie interpretate în sensul că ele obligă statele semnatare să reglementeze acest fel de vizite. S-a arătat că acesta este un aspect cu privire la care statele părți au o largă marjă de apreciere, având libertatea de a stabili singure măsurile ce trebuie luate pentru implementarea dispozițiilor Convenției, în raport cu nevoile și resursele comunității sau ale individului (paragraful 109).

14. Având în vedere aceste considerente, Curtea a reținut că dreptul la vizită intimă nu este un drept absolut, el putând fi supus unor limitări sau condiționări, potrivit finalității avute în vedere de legiuitor cu ocazia reglementării acestora.

15. Astfel, condiționarea acordării dreptului la vizită intimă de îndeplinirea condițiilor prevăzute prin textele legale criticate este justificată de necesitatea realizării scopului educativ al pedepselor, nefiind de natură a încălca dreptul la viață intimă, familială și privată, prevăzut la art. 26 din Constituție, și nici dreptul la viață, la integritate fizică și psihică și dreptul la ocrotirea sănătății, prevăzute la art. 22 alin. (1) și (2) și la art. 34 din Legea fundamentală, precum și în art. 2 și 3 din Convenție. Curtea a reținut că soluția legislativă analizată are un scop legitim, fiind o măsură adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între interesul individual și cel colectiv. Prin urmare, condiționarea criticată este proporțională cu scopul legitim urmărit, acela al asigurării efectului educativ al aplicării pedepselor penale.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența anterior analizată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Moisin Alen Daniel în Dosarul nr. 2.884/262/2018* al Judecătoriei Moreni și constată că dispozițiile art. 69 alin. (1) lit. c), e) și f) și alin. (2), (3) și (6) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Moreni și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Suceava

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 308/2002 privind trecerea unor imobile, proprietate publică a statului, în administrarea Ministerului Administrației Publice — Oficiul județean de cadastru, geodezie și cartografie Suceava, ale art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Suceava, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Marin Țole,
secretar de stat
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Adrian-Ionuț Chesnoiu

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Rákosi-Seiwarth Ildikó
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 16 martie 2022.

Nr. 365.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE ale imobilului care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Suceava

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar în lei	Situația juridică		Situația juridică actuală		
			Descrierea tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/folosință/concesiune	Concesiune închiriat/Dat cu titlu gratuit	Tipul bunului	
Ministerul Finanțelor va atribui un număr nou.	8.29.08	Sediul administrativ al O.C.P.I. Suceava	Corp C regim de înălțime: P + 3E Sc = 115 mp Sd = 380,11 mp Su = 338,05 mp Nr. cadastrale: 39008 C1-U1; 39008 C1-U2, 39008C1-U3, CF nr. 39008 C1-U1 Suceava, CF nr. 39008 C1-U2 Suceava, CF nr. 39008 C1-U3 Suceava Corp D — regim de înălțime: P + 3E Sc = 443 mp Sd = 1.286,94 mp Su = 1.084,88 mp Nr. cadastrale: 39009 C1-U1, 39009 C1-U2, 39009 C1-U3, 39009 C1-U4, 39009 C1-U5, CF nr. 39009 C1-U1 Suceava, CF nr. 39009 C1-U2 Suceava, CF nr. 39009 C1-U3 Suceava, CF nr. 39009 C1-U4 Suceava, CF nr. 39009 C1-U5 Suceava Teren — suprafața totală = 933 mp Nr. cadastrale: 39008, 39009, 39011 CF nr. 39008 Suceava, 39009 Suceava; 39011 Suceava	Nord: statul român Est: persoană fizică Sud: persoană fizică Vest: persoană juridică	Țara: România; județul: Suceava; municipiul Suceava, Bd. 1 Decembrie 1918 nr. 3	2003	2.730.000	Autorizație de construire nr. 408/28.11.1997 Hotărârea Guvernului nr. 308/2002 Proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 15.245/OJCGC SV/9.12.2003	În administrarea O.C.P.I. Suceava CUI 9689791	—	Imobil	
							240.399					Valoare totală: 2.970.399

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brașov

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brașov, ca urmare a reevaluării în condițiile legii, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brașov își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența

cantitativ-valorică, iar Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

Rákosi-Seiwarth Ildikó

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 18 martie 2022.

Nr. 376.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului imobil aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brașov
a cărui valoare de inventar se actualizează ca urmare a reevaluării

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situția juridică		Situția juridică actuală concesiune/ închiriat/ dat cu titlu gratuit	Tipul bunului
				Descrierea tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/ concesiune		
1	159222	8.29.08	Imobil corp A	Construcție C1 — corp A: Sc = 603 mp, Sd = 4.121 mp Su = 3.641,60 mp Regimul de înălțime: S + P + 4E + M Cf 111629-C1 Teren intravilan S teren = 638 mp CF 111629	Pe latura nordică: trotuar Str. Zizinului (nr. cadastral 109467) statul român Pe latura estică: alee (nr. cadastral 109467) statul român Pe latura sudică: statul român (nr. cadastral 109377, 109382, 109511) Pe latura vestică: C1 S.C. Concefa — S.A. (nr. cadastral 111630)	Țara: România; județul: Brașov; MRJ Brașov; Str. Zizinului nr. 46	2009	13.532.000 789.000 Valoare totală imobil: 14.321.000	Hotărârea Guvernului nr. 684/2013; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 Hotărârea Guvernului nr. 958/2016 Hotărârea Guvernului nr. 909/2017	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brașov CUI 9870320	—	Imobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind trecerea unei suprafețe de 1,425 ha teren
cu destinație agricolă din domeniul public al statului
în domeniul privat al statului și în administrarea
Agenției Domeniilor Statului, în vederea reconstituirii
dreptului de proprietate

Având în vedere Decizia civilă nr. 239/25.03.2015 irevocabilă, pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 4.134/201/2011**,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 6 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, al art. 288 alin. (1), art. 299, art. 361 alin. (1), (3) și (4), precum și al art. 362 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului a suprafeței de 1,425 ha teren cu destinație agricolă, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate, conform legii.

(2) Predarea-preluarea suprafeței de teren se face prin încheierea unui protocol între Agenția Domeniilor Statului și Comisia locală de fond funciar Calafat, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, iar Agenția Domeniilor Statului își va modifica corespunzător datele din evidența contabilă.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Adrian-Ionuț Chesnoiu
 Președintele Autorității Naționale
 pentru Restituirea Proprietăților,
Silviu Aurelian Grigorescu
 Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 18 martie 2022.
 Nr. 377.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului imobil ce va fi transmis din domeniul public în domeniul privat al statului
și în administrarea Agenției Domeniilor Statului (CUI 12708834), în vederea reconstituirii dreptului de proprietate

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare		Valoarea de inventar
			Descrierea tehnică	Adresa	
34115 parțial	8.05.03	Teren suprafață totală Calafat	Tarlaua 2, parcela 15 — 1,425 ha; categoria de folosință — arabil	Țara: România; județul: Dolj; municipiul Calafat; -; nr.: -; Calea Craiovei km 4	14.188,81

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea valorii de inventar și modificarea datelor de identificare
ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Astronomic
din subordinea Academiei Române**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor de identificare ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Astronomic din subordinea Academiei Române, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Academia Română — Institutul Astronomic își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare ale anexei nr. 17 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu
Președintele Academiei Române,
Ioan-Aurel Pop

București, 23 martie 2022.
Nr. 378.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile din domeniul public al statului aflate în administrarea Institutului Astronomic
din subordinea Academiei Române pentru care se actualizează valorile de inventar și se modifică datele de identificare**

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Baza legală	Valoarea de inventar (în lei)
			Descrierea tehnică (pe scurt)	Vecinătăți	Adresa		
28311	8.28.06	Pavilionul principal	C9 — nr. niveluri 4; construcție formată din subsol — parțial, parter; etaj 1 — parțial, etaj 2 — parțial; construită în anul 1910 din structură de cărămidă, inclusiv fundația, fațada cărămidă aparentă, acoperiș terasă, parțial tablă; suprafața construită la sol: 650 mp; suprafața desfășurată: 1.182 mp; CF nr. 236322 — C9	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cuțitul de Argint nr. 5	Hotărârea Guvernului nr. 211/1990; Proces-verbal nr. 42.112/1942	2.800.625
28312	8.28.06	Casa Bosianu	C7 — nr. niveluri 3; suprafață construită: 275 mp; suprafața desfășurată: 825 m; clădirea Casa Bosianu, demisol, parter și etaj; construită în anul 1859, cu structura din cărămidă consolidată cu sâmburi de beton, acoperiș tablă	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cuțitul de Argint nr. 5	Hotărârea Guvernului nr. 211/1990; Proces-verbal nr. 42.112/1942	3.324.932
28313	8.28.06	Sala Mică Meridian	C3 — nr. niveluri: 1; parter; construită în anul 1893, cu fundație de beton, structură din cărămidă, fațadă tencuită și parțial cărămidă aparentă, terasă; suprafața construită la sol: 25 mp, suprafața desfășurată: 25 mp; CF nr. 236322 — C3	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cuțitul de Argint nr. 5	Proces-verbal nr. 42.112/1942	36.019

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Baza legală	Valoarea de inventar (în lei)
			Descrierea tehnică (pe scurt)	Vecinătăți	Adresa		
28314	8.28.06	Clădire Meteo-Atelier	C4 — nr. niveluri: 3; subsol — parțial, parter și etaj — parțial; construită în anul 1893, cu structură din cărămidă, inclusiv fundația, acoperiș tablă; suprafața construită la sol: 227 mp, suprafața desfășurată: 439 mp; CF nr. 236322 — C4; clădirea se află în administrarea Institutului Astronomic după cum urmează: subsolul — în întregime, parterul — încăperile: 1—12 și 17, etajul 1 — în întregime; și a Administrației Naționale de Meteorologie — R.A. București — Centrul Meteorologic Regional Muntenia, Sucursala București după cum urmează: parter — încăperile 13, 14, 15 și 16	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cușitul de Argint nr. 5	Hotărârea Guvernului nr. 211/1990; Proces-verbal nr. 42.112/1942	455.170
28315	8.28.06	Clădirea Soare	C6 — nr. niveluri: 3; subsol, parter, etaj 1 și etaj 2 — parțial; construită în anul 1893 din cărămidă, inclusiv fundația — parțial, în rest din beton, acoperiș tablă, pereții consolidați cu diafragmă de beton armat, fațada tencuită; suprafața construită la sol: 161 mp, suprafața desfășurată: 509 mp; CF nr. 236322 — C6	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cușitul de Argint nr. 5	Hotărârea Guvernului nr. 211/1990; Proces-verbal nr. 42.112/1942	1.022.427
28316	8.28.06	Arhiva Meteo	C5 — nr. niveluri: 1; parter; construită în anul 1893, cu structură din cărămidă, inclusiv fundația, și acoperiș din tablă, stare avansată de uzură; suprafața construită la sol: 60 mp, suprafața desfășurată: 60 mp; CF nr. 236322 — C5	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cușitul de Argint nr. 5	Hotărârea Guvernului nr. 211/1990; Proces-verbal nr. 42.112/1942	15.809
28317	8.28.06	Pavilionul Timp	C10 — nr. niveluri: 3; subsol parțial, parter, etaj — parțial; construită în anul 1957, din structură din cărămidă, inclusiv fundația, fațada din cărămidă aparentă și acoperiș din tablă; suprafața construită la sol: 118 mp, suprafața desfășurată: 296 mp; CF nr. 236322 — C10	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cușitul de Argint nr. 5	Hotărârea Guvernului nr. 211/1990; Proces-verbal nr. 42.112/1942	633.600
28318	8.28.06	Pavilionul Telescop	C1 — nr. niveluri: 2; parter; construită în anul 1962 din cărămidă, consolidată cu centură din beton; cupolă parter și etaj, structură cărămidă, acoperiș terasă și cupolă din tablă; suprafața construită la sol: 107 mp, suprafața desfășurată: 138 mp; CF nr. 236322 — C1	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cușitul de Argint nr. 5	Hotărârea Guvernului nr. 211/1990; Proces-verbal nr. 42.112/1940	360.102
28319	8.28.06	Cupola Soare	C2 — nr. niveluri: 2; parter și etaj; construită în anul 1958, structura din cărămidă, inclusiv fundația, fațada tencuită și acoperiș din tablă; suprafața construită la sol: 21 mp, suprafața desfășurată: 42 mp; CF nr. 236322 — C2	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cușitul de Argint nr. 5	Hotărârea Guvernului nr. 211/1990; Proces-verbal nr. 42.112/1940	50.915
28320	8.28.06	Teren	Suprafață: 26.550 mp; CF nr. 236322	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cușitul de Argint nr. 5	Hotărârea Guvernului nr. 211/1990; Proces-verbal nr. 42.112/1940	50.420.202
147219	8.28.06	Clădire Planetariu	C8 — nr. niveluri: 1; parter amfiteatru, cupolă, camere cu structură de rezistență din beton, pereți interiori de cărămidă, construită în anul 2003; suprafața construită la sol: 330 mp, suprafața desfășurată: 330 mp; CF nr. 236322 — C8	Parcul Carol	România, municipiul București, sectorul 4, str. Cușitul de Argint nr. 5	Hotărârea Guvernului nr. 211/1990; Autorizație de construcție nr. 107C/11.12.1998, PVR nr. 174 din 16.04.2003	930.837

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 82**din 6 decembrie 2021**

Dosar nr. 2.562/1/2021

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Eugenia Pușcașiu	— pentru președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Cristina Trușescu	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina-Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.562/1/2021, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 19.731/3/2018.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept; a fost depus un memoriu *amicus curiae* de către părți aflate în aceeași situație cu cea a intimatului-reclamant din cauza în care a fost formulată sesizarea.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești pronunțate în materia ce face obiectul sesizării și opinii teoretice exprimate de judecători, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a dispus, prin Încheierea din 7 septembrie 2021, în Dosarul nr. 19.731/3/2018, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *în interpretarea dispozițiilor art. 477—478 din Codul de procedură civilă, în absența formulării de către reclamant, printr-o cerere proprie de apel, a unor critici în legătură cu evaluarea imobilului, acesta poate solicita ulterior, printr-o cerere de sine stătătoare, aplicarea direct în apel a modificărilor aduse Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare?*

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 7 octombrie 2021 cu nr. 2.562/1/2021, termenul de judecată fiind stabilit la 6 decembrie 2021.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

10. Codul de procedură civilă

Art. 477. — „(1) Instanța de apel va proceda la rejudecarea fondului în limitele stabilite, expres sau implicit, de către apelant,

precum și cu privire la soluțiile care sunt dependente de partea din hotărâre care a fost atacată.

(2) Devoluțiunea va opera cu privire la întreaga cauză atunci când apelul nu este limitat la anumite soluții din dispozitiv ori atunci când se tinde la anularea hotărârii sau dacă obiectul litigiului este indivizibil.”

Art. 478. — „(1) Prin apel nu se poate schimba cadrul procesual stabilit în fața primei instanțe.

(2) Părțile nu se vor putea folosi înaintea instanței de apel de alte motive, mijloace de apărare și dovezi decât cele invocate la prima instanță sau arătate în motivarea apelului ori în întâmpinare. Instanța de apel poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri.

(3) În apel nu se poate schimba calitatea părților, cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată și nici nu se pot formula pretenții noi.

(4) Părțile pot însă să expliciteze pretențiile care au fost cuprinse implicit în cererile sau apărările adresate primei instanțe.

(5) Se vor putea cere, de asemenea, dobânzi, rate, venituri ajunse la termen și orice alte despăgubiri ivite după darea hotărârii primei instanțe și va putea fi invocată compensația legală.”

11. *Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 165/2013)

Art. 4. — „Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

Art. 21. — *Forma în vigoare la data introducerii acțiunii — 11 iunie 2018* — „(...) (6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu. (...)”

Art. 21. — *Forma ulterioară adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru modificarea alin. (6) al art. 21 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2021* — „(...) (6) Evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se exprimă în puncte și se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia. Un punct are valoarea de un leu. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

12. Dosarul nr. 19.731/3/2018 a fost înregistrat pe rolul Tribunalului București — Secția a V-a civilă la data de 11 iunie 2018, în condițiile în care Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor nu a emis o decizie de compensare în termenul legal.

13. Astfel, reclamantul s-a adresat instanței judecătorești, în temeiul art. 35 alin. (2) și (3) din Legea nr. 165/2013, pentru

constatarea existenței dreptului său de proprietate asupra mai multor apartamente din imobilul situat în municipiul București și acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte pentru acestea, respectiv obligarea entității competente la emiterea deciziei de compensare prin puncte, la valoarea stabilită prin raportul de evaluare ce va fi efectuat, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii ce se va pronunța în cauză.

14. *Prin Sentința civilă nr. 955 din 21 august 2019, Tribunalul București — Secția a V-a civilă a admis cererea de chemare în judecată și a obligat pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la emiterea deciziei compensatorii pentru apartamentele solicitate, la un punctaj a cărui stabilire va presupune convertirea sumei de 606.903,79 euro în lei, prin aplicarea cursului de schimb valabil la momentul emiterii deciziei compensatorii de către pârâtă; a stabilit că decizia compensatorie trebuie emisă de îndată ce hotărârea rămâne definitivă.*

15. Evaluarea apartamentelor s-a realizat cu luarea în considerare a prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma în vigoare la data pronunțării hotărârii, adică în baza grilei notariale valabile în anul 2013 pentru municipiul București.

16. *Împotriva sentinței a formulat apel pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, criticând-o pentru necomunicarea raportului de expertiză, pentru incorectitudinea evaluării efectuate de expert, întrucât grila notarială prevedea prețuri distincte pentru anexe și pentru pivnițe/boxe, astfel încât nu se putea aplica pentru acestea valoarea unitară pe metru pătrat pentru locuințe, precum și pentru obligarea sa la plata integrală a cheltuielilor de judecată.*

17. În ședința publică din 7 septembrie 2021, reclamantul a depus note de ședință, prin care a solicitat ca stabilirea numărului de puncte să se facă prin raportare la art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru modificarea alin. (6) al art. 21 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2021 (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2020*), adică prin raportare la grila notarială valabilă pentru municipiul București în anul precedent celui în care instanța de apel judecă fondul dosarului de despăgubire (la acest moment, grila notarială valabilă în anul 2020 pentru municipiul București).

18. La același termen, instanța de apel, din oficiu, a pus în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se stabilească, în raport cu solicitarea reclamantului, dacă, în apelul declarat de o parte, partea potrivnică poate formula pretenții noi întemeiate pe un act normativ apărut în cursul judecării apelului.

19. Prin încheierea pronunțată, sesizarea a fost considerată admisibilă și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecării apelului declarat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

20. Instanța de trimitere a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru argumentele expuse în continuare.

21. Astfel, Dosarul nr. 19.731/3/2018 este înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și nu a fost soluționat până la data sesizării, aflându-se în etapa procesuală a apelului, singura cale de atac

de reformare prevăzută în materia cererilor întemeiate pe Legea nr. 165/2013, conform art. 35 alin. (4) din acest act normativ special.

22. Un complet de judecată al curții de apel a fost investit cu soluționarea apelului declarat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

23. Soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept în discuție, având în vedere că, în ipoteza constatării admisibilității unei cereri de sine stătătoare a reclamantului, prin care tinde la schimbarea soluției primei instanțe, în absența formulării de către acesta, printr-o cerere proprie de apel a unor critici în legătură cu evaluarea imobilului, o asemenea schimbare a hotărârii tribunalului ar putea fi pronunțată de către instanța de apel, în timp ce, în ipoteza constatării inadmisibilității unei cereri de acest tip, instanța de apel nu va putea schimba sentința atacată în sensul dorit de reclamant (majorarea numărului de puncte acordate în compensare), nici dacă apelul adversarului Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor conține acest tip de critici, față de principiul neînfruntării situației în propria cale de atac (art. 481 din Codul de procedură civilă).

24. Chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită are caracter de noutate, întrucât însăși aplicarea de către instanțe a unor dispoziții de drept material, altele decât cele aflate în vigoare la data sesizării, are un caracter excepțional, conform principiilor care se degajă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

25. Astfel, instanța europeană a admis că puterea legiuitoare poate adopta reglementări cu efect retroactiv în materie civilă. Preeminența dreptului și noțiunea de proces echitabil exclud însă orice ingerință a puterii legiuitoare într-un proces deja existent, în vederea influențării soluționării litigiului de către puterea judiciară, cu excepția cazului în care există motive extrem de importante de interes general (cauzele *Rafinările grecești Stran și Stratis Andreatis împotriva Greciei*, Hotărârea din 9 decembrie 1994, *Zielinski, Pradal, Gonzales și alții împotriva Franței*, Hotărârea din 28 octombrie 1999, *OGIS — Institutul Stanislas, OGEC Saint-Pie X și Blanche de Castille și alții împotriva Franței*, Hotărârea din 27 mai 2004). În același sens este și jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, paragraful 4 din Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010).

26. Intervenția legiuitorului în cursul proceselor aflate pe rol, ce a generat problema de drept pentru care este sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a realizat, pe de o parte, ca normă de drept tranzitoriu, prin art. 4 din Legea nr. 165/2013, act normativ relativ recent, adoptat într-o materie de interes general, cea a restituirii imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și a cărui aplicare a condus la declanșarea unui număr considerabil de litigii, iar, pe de altă parte, prin modificările aduse art. 21 alin. (6) din legea în discuție, ultima dintre acestea și singura care a produs efecte (actul normativ prin care s-a realizat nefiind nici suspendat și nici nedeclarat neconstituțional) fiind Legea nr. 193/2021 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii (Legea nr. 193/2021), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 9 iulie 2021.

27. Chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, fapt ce rezultă din consultarea bazei de date electronice a instanței supreme.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

28. Intimatul-reclamant a apreciat ca fiind admisibilă din punct de vedere procedural cererea sa, făcând referire la notele de ședință, prin care a susținut că Legea nr. 193/2021 este aplicabilă în cauză, în faza procesuală a apelului, sens în care a invocat deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 46 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 2 august 2021 (*Decizia nr. 46 din 7 iunie 2021*) și nr. 80 din 12 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.080 din 20 decembrie 2018 (*Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018*), deciziile Curții Constituționale nr. 164 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 2 iulie 2018, și nr. 613 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 20 ianuarie 2017, precum și dispozițiile art. 6 alin. (5) și (6) din Codul civil.

29. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile nu și-au exprimat punctul de vedere asupra chestiunii de drept.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

30. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 19731/3/2018 a reținut că, prealabil, trebuie avut în vedere că, în legătură cu aplicarea legii noi (modificatoare) direct în apel, se ridică nu numai problema de a stabili care sunt dispozițiile de drept substanțial prin prisma cărora instanța de control judiciar analizează cererea/cererile de apel (în materia de față, Legea nr. 165/2013 — în forma în vigoare la data sesizării instanței sau, dimpotrivă, același act normativ în forma în vigoare la data pronunțării hotărârii în apel), ci și aceea de ordin procedural a respectării limitelor efectului devolutiv al apelului, impuse de art. 477—478 din Codul de procedură civilă, atunci când, în absența formulării de către reclamant, printr-o cerere proprie de apel, a unor critici în legătură cu evaluarea imobilului, acesta solicită ulterior, printr-o cerere de sine stătătoare, chiar schimbarea hotărârii primei instanțe în considerarea incidenței noii legi (modificatoare).

31. Într-adevăr, răspunsul la prima chestiune se poate deduce din considerentele Deciziei nr. 80 din 12 noiembrie 2018, care se întemeiază pe art. 4 din Legea nr. 165/2013: „63. *Legea nr. 165/2013 cuprinde nu numai prevederi cu caracter procedural (cum ar fi, de pildă, cele care instituie anumite termene), ci și prevederi cu caracter substanțial, referitoare la cuantumul și modalitatea de acordare a măsurilor compensatorii instituite, astfel că, în privința acestora din urmă, raporturile juridice derulate între persoana îndreptățită la restituire, pe de o parte, și autoritățile administrative cu atribuții în procesul de stabilire a măsurilor reparatorii, pe de altă parte, nu pot fi considerate ca fiind raporturi juridice finalizate până la rămânerea definitivă a deciziei administrative.*

64. *Decizia autorității administrative implicate în procesul de acordare a măsurii reparatorii reglementate de Legea nr. 165/2013 a fost supusă controlului jurisdicțional, astfel încât dreptul de creanță, de care beneficiază persoana îndreptățită la măsura reparatorie, nu este un drept cert și exigibil și, de aceea, situația juridică se află în curs de constituire, deoarece urmează a se stabili, în faza jurisdicțională, valoarea concretă a despăgubirilor sub forma acordării de puncte în raport cu evaluarea imobilului care face obiectul deciziei de compensare, instanța de judecată fiind singura în măsură a stabili, în concret și definitiv, întinderea despăgubirii cuvenite.*”

32. Aceasta înseamnă că toate criticile din cererea/cererile de apel privind evaluarea imobilului (valoare unitară, coeficienți de corecție etc.), formulate de părți din perspectiva grilelor

notariale valabile în anul 2013, vor fi analizate de instanța de apel prin observarea grilelor notariale valabile în anul anterior pronunțării hotărârii, în funcție de acestea din urmă stabilindu-se caracterul fondat sau nefondat al respectivelor critici. Instanța va proceda astfel independent de formularea de către părți a unor solicitări în acest sens, dat fiind că principiul disponibilității nu include și dreptul lor de a alege legea aplicabilă.

33. Instanța de trimitere a arătat că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție privește însă dezlegarea celei de-a doua chestiuni de drept, sens în care a reținut că trebuie pornit de la faptul că apelul este o cale de atac ce duce la rejudecarea pricinii în fond. Problemele de fapt și de drept dezbătute în fața primei instanțe sunt repuse în discuția instanței de apel, care va statua atât în fapt, cât și în drept. Efectul devolutiv al apelului constă în posibilitatea pe care o au părțile de a supune judecării în apel litigiul dintre ele în ansamblul său, cu toate problemele de fapt și de drept ce au fost ridicate în primă instanță.

34. În principiu, devoluțiunea este totală. Ea este însă limitată de două reguli, exprimate prin adagiile *tantum devolutum quantum appellatum* (limitele efectului devolutiv sunt determinate de ceea ce s-a apelat) și *tantum devolutum quantum iudicatum* (limitele efectului devolutiv sunt determinate de ceea ce s-a supus judecării la prima instanță).

35. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 477 din Codul de procedură civilă, având denumirea marginală „Limitele efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a apelat”: „(1) Instanța de apel va proceda la rejudecarea fondului în limitele stabilite, expres sau implicit, de către apelant, precum și cu privire la soluțiile care sunt dependente de partea din hotărâre care a fost atacată. (2) Devoluțiunea va opera cu privire la întreaga cauză atunci când apelul nu este limitat la anumite soluții din dispozitiv ori atunci când se tinde la anularea hotărârii sau dacă obiectul litigiului este indivizibil.”

36. La prima vedere, acest text de lege nu permite reformarea hotărârii în favoarea reclamantului, prin aplicarea legii noi care face trimitere la grile notariale cu valori mai mari ale imobilelor, dacă acesta nu a formulat, printr-o cerere proprie de apel, critici în legătură cu evaluarea bunului. Este adevărat că este posibil ca partea adversă (Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor) să fi formulat acest tip de critici, cum este cazul și în speța de față, însă într-o asemenea situație solicitarea reclamantului de majorare a numărului de puncte, la care ar fi îndreptățit potrivit grilei ulterioare, nu ar putea fi primită, în considerarea principiului neînrutățirii situației părâtului în propria cale de atac. Așadar, acest aspect este nerelevant și oricum lasă nerezolvată problema pentru ipoteza în care partea adversă (Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor) a declarat apel, dar la rândul său nu a criticat evaluarea imobilului.

37. Totuși, se poate lua în considerare ca apelul declarat de părât să fie admis formal și schimbată soluția în defavoarea apelantului, așa cum se proceda în practica judiciară anterioară intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, atunci când în calea de atac a reclamantului acțiunea sa era respinsă, ca urmare a admiterii unei excepții invocate de părât doar în apărare (fără exercitarea unei căi de atac).

38. De asemenea, conform art. 478 din Codul de procedură civilă, având denumirea marginală „Limitele efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a supus judecării la prima instanță”: „(1) Prin apel nu se poate schimba cadrul procesual stabilit în fața primei instanțe. (2) Părțile nu se vor putea folosi înaintea instanței de apel de alte motive, mijloace de apărare și dovezi decât cele invocate la prima instanță sau arătate în motivarea apelului ori în întâmpinare. Instanța de apel poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri. (3) În apel nu se poate schimba calitatea părților, cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată și nici nu se pot formula pretenții noi. (4) Părțile pot însă să explicitizeze pretențiile care au fost

cuprinse implicit în cererile sau apărările adresate primei instanțe. (5) Se vor putea cere, de asemenea, dobânzi, rate, venituri ajunse la termen și orice alte despăgubiri ivite după darea hotărârii primei instanțe și va putea fi invocată compensația legală.”

39. Dacă se poate considera că art. 478 alin. (5) din Codul de procedură civilă constituie temeiul procedural al formulării de către reclamant direct în apel a unor pretenții izvorâte dintr-o lege nouă (modificatoare), adoptată după pronunțarea hotărârii primei instanțe, în schimb se observă că acest text de lege se regăsește în cadrul articolului care reglementează limitele efectului devolutiv al apelului determinate de ceea ce s-a supus judecării la prima instanță, așa că impedimentul reprezentat de nedeclararea unui apel propriu, prin care să fi formulat critici cu privire la evaluarea imobilului, care derivă dintr-o altă regulă de drept, cea a limitelor efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a apelat, ar subzista.

40. Totuși, în doctrină s-a admis și opinia contrară. Astfel, sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865 s-a arătat că: „O a doua categorie de excepții de la principiul pe care îl analizăm (*tantum devolutum quantum iudicatum*) este prevăzută de art. 294 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Pot fi cerute, în apel, dobânzi, rate, venituri ajunse la termen și orice alte despăgubiri ivite după pronunțarea hotărârii apelate. Spre exemplu, părâtul apelează hotărârea prin care s-a admis cererea în revendicare a unui imobil, formulată împotriva sa, cât și capătul accesoriu, prin care părâtul a fost obligat să restituie fructele culese până în momentul hotărârii. Reclamantul-intimat poate să ceară instanței de apel să-l oblige pe adversarul său și la restituirea fructelor pe care acesta le-a cules după pronunțarea hotărârii primei instanțe și până la data pronunțării hotărârii în apel” (G. Boroi, D. Rădescu — *Codul de procedură civilă comentat și adnotat*, Editura ALL, București, 1996, pag. 424). Întrucât la acel moment (anul 1996) nu era reglementată instituția apelului incident, intimatul-reclamant nu ar fi putut formula decât o cerere de sine stătătoare cu acest obiect, în apelul adversarului său.

41. Dacă se admite acest punct de vedere, s-ar putea lua în considerare și soluția ca apelul părâtei Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să fie chiar respins (dacă este cazul), însă majorarea numărului de puncte compensatorii să fie consecința strict a admiterii cererii de sine stătătoare a reclamantului, formulate ulterior expirării termenului de declarare a apelului, recunoscută astfel ca un tip de cerere cu o fizionomie proprie, care s-ar apropia de apelul incident, dar fără a se confunda cu acesta [având și un domeniu de aplicare restrâns la ipotezele enumerate de art. 478 alin. (5) din Codul de procedură civilă] și ce s-ar formula în situații ca aceea de față, în care pierderea termenului nu este imputabilă părții.

42. În orice caz, aprecierea ca fiind admisibilă a unei asemenea cereri de sine stătătoare ar avea avantajul că nu s-ar ajunge la aplicarea unor tratamente diferite reclamanților ce aveau o hotărâre pronunțată în primă instanță la momentul intrării în vigoare a legii noi (modificatoare), după cum evaluarea realizată de tribunal a fost una corectă, reclamantul nefiind astfel nevoit să o atace sub aspectul respectiv, sau, dimpotrivă, greșită, alt reclamant declarând din acest considerent o cale de atac împotriva sa, pentru ca în prezent, în conjunctura generată de legiuitor, să aibă o poziție mai favorabilă.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

43. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat un număr redus de hotărâri judecătorești relevante în materia ce face obiectul sesizării, precum și opinii teoretice ale magistraților, din analiza cărora s-a constatat existența a două orientări jurisprudențiale.

44. Astfel, într-o primă orientare jurisprudențială s-a reținut că recalcularea despăgubirilor, conform dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate

prin Legea nr. 193/2021, poate fi solicitată de persoana îndreptățită doar în condițiile în care a exercitat calea de atac a apelului principal/incident.

45. Dreptul substanțial se exercită într-un anumit cadru juridic reglementat de normele de drept procedural speciale (Legea nr. 165/2013) și generale (Codul de procedură civilă) sub aspectul investirii instanței de judecată, al respectării termenelor legale, dar mai ales al principiilor fundamentale ale procesului civil.

46. Unul dintre aceste principii este cel prevăzut de art. 481 din Codul de procedură civilă, „neînrautățirea situației în propria cale de atac”, în sensul că apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată, în afară de cazul în care el consimte expres la aceasta sau în cazurile anume prevăzute de lege.

47. Principiul *non reformatio in pejus* concentrează, în substanța sa, interdicția de creare a unei situații procesuale în defavoarea titularului căii de atac exercitate în mod exclusiv, prin raportare la situația deja stabilită prin hotărârea judecătorească supusă controlului jurisdicțional. Acest principiu nu intră în contradicție cu obligația instituită de prevederile art. 476 din Codul de procedură civilă. Dimpotrivă, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară în limitele trasate prin cererea de apel, și nu prin analiza pretențiilor părții adverse exprimate în întâmpinare sau alt act de procedură.

48. De regulă, niciuna dintre părți nu va pretinde prin calea de atac exercitată să i se creeze o situație procesuală mai rea decât cea stabilită prin hotărârea atacată.

49. Rațiunea instituirii acestui principiu ține de esența instituției căilor de atac, căci accesul la o jurisdicție superioară nu poate fi iluzoriu, ci concret și deplin. Prevederea unui sistem de căi de atac are drept scop asigurarea respectării dreptului fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă. Or, această finalitate nu poate fi realizată dacă, prin exercitarea unei căi de atac, partea ar fi expusă riscului de a primi o soluție procesuală chiar mai defavorabilă decât cea pe care a înțeles să o critice.

50. Într-o altă orientare s-a apreciat că Legea nr. 165/2013 cuprinde nu numai prevederi cu caracter procedural, ci și prevederi cu caracter substanțial, referitoare la cuantumul și modalitatea de acordare a măsurilor compensatorii instituite, astfel că, în privința acestora din urmă, raporturile juridice derulate între persoana îndreptățită la restituire, pe de o parte, și autoritățile administrative cu atribuții în procesul de stabilire a măsurilor reparatorii, pe de altă parte, nu pot fi considerate ca fiind raporturi juridice finalizate până la rămânerea definitivă a deciziei administrative.

51. Decizia autorității administrative implicate în procesul de acordare a măsurilor reparatorii reglementate de Legea nr. 165/2013 poate fi supusă controlului jurisdicțional, astfel încât dreptul de creanță, de care beneficiază persoana îndreptățită la măsura reparatorie, nu este un drept cert și exigibil și, de aceea, situația juridică se află în curs de constituire, deoarece urmează a se stabili, în faza jurisdicțională, valoarea concretă a despăgubirilor sub forma acordării de puncte în raport cu evaluarea imobilului, care face obiectul deciziei de compensare, iar instanța de judecată este singura în măsură a stabili, în concret și definitiv, întinderea despăgubirii convenite.

52. Dată fiind situația juridică aflată în curs de constituire, norma de drept substanțial referitoare la modalitatea de evaluare a imobilului, prevăzută în textul normativ modificat, este aplicabilă situației juridice aflate în curs de desfășurare,

fiind impusă de principiul aplicării imediate a legii civile noi, pe care, de altfel, Legea nr. 165/2013 îl consacră prin dispozițiile art. 4, fiind, în consecință, aplicabilă legea în forma în vigoare de la data judecării litigiului, și nu cea de la data introducerii acțiunii.

53. Așadar, atât în ipoteza contestației reglementate de art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, cât și în cea a cererii prin care persoana îndreptățită solicită obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor să emită decizia de compensare sau, după caz, pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de decizie de compensare, reglementată de alin. (2) al aceluiași articol, soluția este aceeași, și anume aplicarea imediată a modificării legislative, inclusiv în etapa procesuală a apelului.

54. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

55. Prin *Decizia nr. 613 din 4 octombrie 2016*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 20 ianuarie 2017, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 16, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5), (6) și (8), art. 24 alin. (2) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, Curtea a reținut că: „17. (...) nu poate fi vorba de retroactivitatea Legii nr. 165/2013, din moment ce situația juridică se află în curs de constituire, în sensul de a fi stabilit în concret cuantumul despăgubirilor convenite în temeiul legilor reparatorii. În concordanță cu principiul *tempus regit actum* și al aplicării imediate a legii noi este firesc ca modalitatea de calcul să fie cea prevăzută de actul normativ în vigoare la momentul efectuării acestei operațiuni, iar nu prin raportare la dispoziții legale abrogate, așa cum sunt cele din Legea nr. 247/2005, care, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, guvernau modalitatea de stabilire a despăgubirilor convenite.

18. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, prin aceeași decizie, paragraful 19, Curtea a arătat că, potrivit jurisprudenței sale, aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia (...). Altfel spus, inegalitatea de tratament juridic prin comparație cu acele persoane ale căror dosare de despăgubire au fost deja soluționate sub imperiul Legii nr. 247/2005, adică anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, nu reprezintă un viciu de constituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea aceluiași principiu mai sus amintit *tempus regit actum*.”

56. Totodată, prin *Decizia nr. 164 din 27 martie 2018*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 2 iulie 2018, Curtea Constituțională a reținut că: „20. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru

finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2017. Având în vedere că soluția legislativă este, în esență, aceeași cu cea existentă înaintea modificării, Curtea reține, în prezenta cauză, aplicabilitatea jurisprudenței sale anterioare, pronunțate în legătură cu acest text de lege.

21. Astfel, în privința constituționalității dispozițiilor din Legea nr. 165/2013, care instituie, pentru evaluarea imobilului ce constituie obiectul deciziei de compensare, metoda aplicării grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a legii, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, Curtea Constituțională s-a pronunțat, între alte prevederi din actul normativ criticat, și asupra prevederilor art. 4 teza a doua raportate la art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b), analizând argumente de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză. Prin decizia menționată, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu motivarea că prevederile legale criticate constituie modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013. (...)”

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

57. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că nu există o problemă de drept reală și cu un grad ridicat de dificultate, pentru că instanța de sesizare solicită de fapt o soluție pe fondul cauzei, ce tinde la aplicarea normelor de drept supuse interpretării la circumstanțele particulare ale speței, făcând trimitere la situații ipotetice. De asemenea, au apreciat că nu este îndeplinită nici condiția noutății problemei de drept supuse interpretării, nici aceea a nestatuării de către instanța supremă, astfel încât au propus respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării.

X. Considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție

58. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și raportul întocmit de judecătorii-raportori, instanța constată că, prealabil analizării în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este ținută să verifice dacă, în raport cu întrebarea formulată de titularul sesizării, sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

59. În doctrină, dar și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a arătat că problema de drept trebuie să fie reală, să suscite interpretări diferite sau contradictorii ale unui text de

lege, respectiv să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, astfel încât instanța de sesizare să considere că, pentru a înlătura orice incertitudine, este necesară declanșarea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

60. Evaluând elementele sesizării, pentru a stabili dacă se verifică îndeplinirea cumulativă a tuturor condițiilor care permit declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că acestea se regăsesc doar parțial, sesizarea neîndeplinind toate exigențele procedurale pentru a fi admisibilă.

61. Astfel, litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată; cauza care formează obiectul judecății în apel se află în competența legală a unui complet al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, care urmează a pronunța o hotărâre definitivă, apelul fiind sigura cale de atac de reformare prevăzută în materia cererilor întemeiate pe Legea nr. 165/2013, conform art. 35 alin. (4) din acest act normativ.

62. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată însă că, în cauză, nu este îndeplinită condiția existenței unei probleme de drept cu un grad de dificultate ridicat, care să necesite activarea mecanismului hotărârii prealabile.

63. Deși legiuitorul nu definește noțiunea de „chestiune de drept”, în interpretarea acesteia doctrina afirmă că norma de drept disputată trebuie să fie îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară. Chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text de lege este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale ori pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

64. Cu privire la identificarea unei chestiuni de drept reale, veritabile, de un anumit grad de dificultate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în mod constant că, în declanșarea procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății (Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015, Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, Decizia nr. 62 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 9 octombrie 2017, Decizia nr. 18 din 5 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 17 aprilie 2018).

65. Chestiunea de drept semnalată de titularul sesizării sub aspectul interpretării dispozițiilor art. 477 și 478 din Codul de procedură civilă, în lumina circumstanțelor specifice cauzei cu care a fost investit, respectiv, în absența formulării de către intimatul-reclamant, printr-o cerere proprie de apel, a unor critici în legătură cu evaluarea imobilului pentru care a solicitat

instanței judecătorești să dispună obligarea apelantului-pârât la emiterea unei decizii de compensare prin puncte, în considerarea Legii nr. 165/2013, nu implică o dificultate a aplicării și interpretării normelor legale, de natură a crea premisele apariției unei practici neunitare la nivel național, în măsură să reclame intervenția instanței supreme prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

66. Din chiar considerentele expuse în încheierea de sesizare a reieșit că nu este vorba despre deducerea spre interpretare a unor texte de lege lacunare ori controversate care să necesite dezlegarea printr-o hotărâre prealabilă, pentru că titularul sesizării dispune de suficiente repere de analiză care să îi permită aplicarea textelor normative referitoare la limitele devolutive ale apelului în soluționarea cauzei cu judecarea căreia a fost investit, utilizând în acest scop mecanismele de interpretare a legii.

67. În această ordine de idei, se observă că soluționarea apelului și, implicit, a acțiunii introductive are în vedere sfera de incidență a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru modificarea alin. (6) al art. 21 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procedurii de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2021.

68. Or, cu toate că în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a celorlalte instanțe judecătorești nu au fost identificate soluții care să pună în discuție îndeplinirea cerinței nouității problemei de drept sau a condiției ca instanța supremă să nu fi statuat asupra acesteia, în hotărârile anterioare pronunțate în cadrul mecanismelor de unificare a practicii judiciare se regăsește o abordare constantă în ceea ce privește efectele legii noi asupra situațiilor juridice aflate în curs de constituire, cu referire la aplicarea în timp a formelor succesive ale art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

69. Astfel, asupra lămuririi modului de evaluare a imobilului care face obiectul unei decizii de compensare în contextul unei situații juridice aflate în curs de constituire, impusă de imperativul asigurării unui regim unitar de reparație pentru imobilele preluate abuziv, indiferent de stadiul în care se află derularea procedurii de evaluare, instanța supremă s-a mai pronunțat pe calea mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1080 din 20 decembrie 2018, cu privire la principiul aplicării imediate a legii civile noi; Decizia nr. 46 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 2 august 2021, cu privire la efectele unei decizii prin care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea unei prevederi legale).

70. În egală măsură, repere interpretative pot fi identificate în deciziile instanței de contencios constituțional în care au fost examinate, sub aspectul conformității cu Constituția României, modificările legislative intervenite asupra Legii nr. 165/2013 (Decizia nr. 613 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 20 ianuarie 2017; Decizia nr. 164 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 2 iulie 2018).

71. În acest context, raționamentul juridic al instanței de trimitere, aflat în acord cu deciziile instanței supreme, nu pune în evidență caracterul lacunar, îndoielnic, neclar al normei de drept disputate, posibila necorelare cu alte dispoziții neclare sau dificultatea reală a chestiunii de drept.

72. În considerarea argumentelor expuse, sesizarea de față nu este admisibilă, deoarece mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă poate fi utilizat doar ca urmare a întrunirii condițiilor restrictive de admisibilitate evocate, rolul său unificator putând fi exercitat numai în privința chestiunilor de drept noi, care se impun cu pregnanță a fi lămurite și care prezintă o dificultate suficient de mare în măsură să reclame intervenția instanței supreme.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, în Dosarul nr. 19.731/3/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

În interpretarea dispozițiilor art. 477—478 din Codul de procedură civilă, în absența formulării de către reclamant, printr-o cerere proprie de apel, a unor critici în legătură cu evaluarea imobilului, acesta poate solicita ulterior, printr-o cerere de sine stătătoare, aplicarea direct în apel a modificărilor aduse Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 6 decembrie 2021.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

**ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE
PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006
PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII
PARTIDELOR POLITICE
ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE**

UNIUNEA DEMOCRATĂ TURCĂ DIN ROMÂNIA (U.D.T.R.)

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2021

Denumirea partidului politic: Uniunea Democrată Turcă din România (U.D.T.R.)

Sediul partidului politic: Constanța, Str. Crișanei nr. 44

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1	U.D.T.R.	1512	1240	1510	1966	1629	1324	1600	1960	1297	1532	2292	3406

Cuquantumul total	21.268 lei
Numele și prenumele reprezentantului legal	Osman Fedbi
Semnătura	
Data întocmirii	18.03.2022

Situația centralizată a cuantumurilor totale ale veniturilor obținute în anul 2021 din sursele prevăzute de art. 16 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Denumirea partidului politic: Uniunea Democrată Turcă din România (U.D.T.R.)

Sediul partidului politic: Constanța, Str. Crișanei nr. 44

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Activitatea generatoare de venit	Sursa venitului	Cuquantumul anual
1	U.D.T.R.	Înstrăinarea bunurilor mobile din patrimoniu	Vânzare Dacia Duster Lauret	24.450 lei
2	U.D.T.R.	Înstrăinarea bunurilor mobile din patrimoniu	Vânzare Dacia Logan	2.100 lei
3	U.D.T.R.	Editarea carnetelor/legitimațiilor de membru U.D.T.R.	Vânzare legitimații de membru	32 lei

Cuquantumul total	26.582 lei
Numele și prenumele reprezentantului legal	Osman Fedbi
Semnătura	
Data întocmirii	18.03.2022

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

MONITORUL
OFICIAL

5 948493 453253